

Saglundstrib om Fredningsbestemmelser. Om der er to Mennesker, der ere enige i den Retning, er et ganske andet Spørgsmaal. Nu bliver det det høje Landstings og Udvalgets Sag at foreslaa noget, der kan tilfredsstille alle. Jeg har, som sagt, foreløbig ikke kunnet sætte andre Bestemmelser end dem, der findes i dette Forslag, og jeg mener at have ret gode Autoriteter at slutte mig til. Men jeg har selvfølgelig ikke hundet mig saaledes personlig, at jeg ikke skulde kunne gaa ind paa det, som ved nærmere Overvejelse maatte vise sig rigtigt og forstandigt i den Retning.

Th. Nielsen: Jeg skal ikke imødegaa den højtærede Minister angaaende Sagttagene, det vil der jo blive rig Vellykke til ved 2den Behandling, hvor der rimeligvis vil blive stillet Forslag om, at det Afsnit, der omhandler Sagttagene, skal udgaa. Der vil den egentlige Plads være til at imødegaa baade de Grunde, der tale for Sagttagene, og fremsætte de Grunde, der tale derimod. Ej heller skal jeg indlade mig paa det af den ærede 1ten Landstingsmand for 2den Kreds (N. Hansen) fremsførte Forsvar for Søndagsjægerne. Jeg hører nemlig ikke til dem, der mene, at Jagten er af en særdeles forædelende Art, end mindre, at Søndagsjagten er særdeles forædelende. Søndagen kan jo ikke saa sjælden begynde med Jagt og ende for de samme Personer med Drik og Slagsmaal. Jeg hører ikke til dem, der mene, at der ikke er mange Ting, som have en saa forædelende Indflydelse paa Mennesket som Jagt, men jeg mener ikke, der er Grund til her at komme ind paa det; der foreligger jo intet Forslag i saa Henseende, og man ved heller ikke, om der vil komme til at foreligge noget, og først da er Tiden til at rykke frem med Vaabnene baade for og imod, og det vil da vel ogsaa ske. Den højtærede Minister gjorde den Bemærkning, at der ogsaa var andre Hensyn at tage end Hensynet til Landbruget, idet der f. Eks. ogsaa kunde være Hensyn at tage til Fiskeriet, hvilket han nævnte med Hensyn til de tre af mig nævnte Fugle, Hatteterne, Følgl og Vandtær, da jeg ikke forstod, hvorfor disse Fugle skulde forfølges. Jeg kunde vel tænke mig, at den højtærede Minister vilde fremføre denne Grund; den er jo ogsaa nævnt i Motiverne; men jeg har fra anden meget jagtlyndig Side erfaret, at de ikke gøre Fiskeriet nogen Gade; de nævnte Fugle tage enten kun Vandinsekter eller ogsaa Smaasfalter og Hundestejler, hvad de nu hedde, fort jagt noget, der slet ingen Betydning har for Fiskeriet. Et æret Medlem her nær ved

mig (S. Pedersen) siger, at de spise Fiskenes Føde, det er muligt, men jeg tror, der er nok til Fiskene alligevel, saa det kunne vi ikke tage med i Betragtning. Der er desuden ikke saa mange af disse Fugle, de ere kun enkeltvis til Stede. At disse enkelte skulde spise Madningen fra Fiskene, det tror jeg ikke paa; af den Grund behøver man sikkert ikke at forfølge dem.

N. Hansen: Jeg vil ikke hævde over for den højtærede Minister, at mit Standpunkt med Hensyn til Søndagsjagten særlig er i de jagtberettigedes Interesse, men jeg er overbevist om, at det er i de jagtelstændes Interesser, og jeg tror, at mange af Bestemmelserne i dette Lovforslag vilde være tilstrækkelige for de jagtberettigede til at hævde Freden paa deres Jagtdistrikter. Der er jo store Muligheder, nemlig fra 20 til 200 Kr., for Jagtovertærelser foruden Bestemmelser om Erstatning for det Vildt, som mulig er stuet, Bestemmelser, der give Ret til meget større Erstatning, end Vildtet er værdt. Men jeg vil dog tillade mig at nedlægge en Indsigelse mod den Udtalelse, som fremkom fra det ærede 2det Medlem for 11te Kreds (Th. Nielsen), at Søndagsjagten ikke var af en forædelende Art; den begyndte somme Tider med Jagt og endte med Slagsmaal. Det kan maatte være, at der kan findes saadanne Forhold, men jeg tror ikke, at man kan sige det i Almindelighed om Søndagsjægerne, og jeg vil bestemt fastslaa, at der er mange hæderlige Folk og dygtige Skytter blandt dem, og at de lige saa lidt lemlæste eller ansthyde Vildtet som de, der gaa under Navn af professionelle Jægere. Det er ikke sikkert, at dygtige Skytter ere i Stand til altid at virke dræbende med deres Skud, de kunne ofte kun ansthyde Vildtet, og det ser man tydelige Eksempler paa, navnlig naar der er Sporjæ. Da kan man tydelig se Blodet, som er løbet ned i Sneen fra de Haver, som ere blevne anskudte selv af dygtige Skytter. De, der ere daarlige Skytter, mener jeg, ere mest tilbøjelige til ikke at ramme og til at skyde ved Siden af. Det ærede Medlem fremsførte som en væsentlig Grund til Forbud mod Søndagsjagt, at Søndagsjægerne ikke alene skyde, men ogsaa drikke og svire, men mod denne Udtalelse vil jeg som sagt nedlægge Indsigelse.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.